

Izgotovljene moške obleke v vsaki velikosti, sukna, svile in drugo

7. maja imeli toliko prijaviteljev-plačnikov, da je poseben vlak zagotovljen, homo sedaj lahko sprejeli še zapoznelce. Ako nas bo vsaj še 300, homo lahko imeli dva posebna vlaka: enega čez Zidanimost, enega pa čez Novomesto. Na vsak način pa bo vozil poseben vlak čez Zidanimost, da sprejmemo še Štajerce, ki jih še vedno ni dosti, da bi imeli svoj lastni poseben vlak iz Maribora. — Kdor se bo še prijavil in plačal izkaznico in voznino do 25. maja, bo šel z nami. Tudi oni, ki imajo režijsko ali svojo polovično voznino, se lahko peljejo z našim vlakom, če si poskrbijo našo izkaznico za 40 Din. — Pišite dopisnico na naslov: Romarski odbor pri »Sveti vojski« v Ljubljani, Dunajska cesta 17, da vam pošljemo brezplačno romarski list »Preporod«, kjer najdete vsa potrebna pojasnila.

Najdena denarnica. Naznanjamo, da se je našlo na velikončni pondeljek denarnico z neko svoto denarja in z 1 malim ključem. Našli so jo v gostilni pri Sv. Kuničundri v Galiciji pri Celju. Kdor jo je izgubil, jo dobi pri mežnarju Francu Špegliču pri Sv. Kuničundri.

Belo platno: domače po Din 6.50, jadransko po Din 8.—, slovensko po Din 9.50 in celjsko po Din 11.—. **Stormeckl — Celje.**

Ako kupiš v prodajalni Ivan Trpin, manufakturna trgovina v Mariboru, Vetrinjska ulica 15, **dobiš koledar »Slovenskega gospodarja« zastonj.**

Ognjeniški pepel nad Evropo.

Pred dobrim letom, aprila 1932, je prišlo do ogromnega izbruha južno-ameriških ognjenikov iz pogorja Andov. Več pokrajin južne Amerike je bilo vsled pepelnatega dežja zavrtih v popolno temo in pepela je nadeževalo nad 1 m debelo.

Po prvih vesteh o bruhanju omenjenih ognjenikov so se razširile po Francoskem strah vzbujajoče vesti, da bo-

do v zračne višine iz ognjenikov pognani oblaki prahu dosegli Evropo. Vsled prašnih oblakov bi došlo do oviranja solčnih žarkov in to dejstvo bi bilo celo ogrožalo poletno vreme leta 1932. V resnici beleži zgodovina vremena slučaje, ko so ognjeniški izbruhi odločilno vplivali na vreme v Evropi. Gre v teh slučajih za ognjeniške izmečke, ki obstojajo iz najfinejših tvarin in katere požene sila izbruha v najvišje višine. Večji delci prikolobarijo kmalu na zemljo, najmanjši pa se lahko držijo po cele mesece v zraku in prečkajo včasih celotno zemeljsko oblo.

Pretečejo celi meseci, predno doseže množine južnoameriškega pepela Evropo. Po izbruhu ognjenika Krakatau v morju južno od Indije avgusta 1. 1883 so opazovali prve prikazni omegljenja vsled bruhanja vulkana šele novembra omenjenega leta. Ogromnemu izbruhu ognjenika Katmai junija leta

vsakovrstno manufakturno blago

1912 na kanadskem polotoku Alaska so sledila značilna ognjeniška omegljenja v naših pokrajinah meseca oktobra. Dobo 3—4 mesecev pri potovanju prašnih množin so tudi ugotovili lani. Šele sedaj javljajo, da so se dne 10. julija 1932 pojavila nad špansko prestolico Madridom žudna zamegljenja, katere je povzročal iz izrednih višin prah iz ognjenikov. Tudi na Norveškem je opazil istočasno žareče oblake v noči znameniti raziskovalec severnih pokrajin prof. Strömer. Ti oblaki niso bili ničesar drugega, nego blesteče plasti iz ognjenikov v Andih v zrak pognanih množin prahu.

Redkokedaj pa se držijo mase prahu nad eno leto v takozvani stratosferi (višine razredčenega zraka). Lansko leto so trdili, da se je gibal ognjeniški prah 20.000 m visoko. Ako pa zaide ta prah v 10 km višino, v kateri se odloča vreme, jih slednje žene proti tlom. Kako neugodno vplivajo plasti pra-

hu na Evropo, dokazuje istina, da so takim pojavom vsikdar sledila mrzlejša poletja in deževne zime. Nekaj posebno izrednega je bilo poletje 1. 1912, ko so ugotovili, da je padlo izžarevanje solčne toplote za 20%.

Lansko poletje, ki je pokazalo v nekaterih dneh tekom 100 let nedosežene najvišje temperature, nam dokazuje, da je bil takrat vpliv prašnih množin zelo slaboten, kar tudi odgovarja za trdilo ameriških zemljeznancev, ki pravijo, da so bili izbruhi ognjenikov v Andih leta 1932 daljetrajni, a ni prišlo do popolne silovitosti. Koncem julija 1932 niso opazovali več po Evropi andskih prašnih plasti, so se že morale kje drugod spustiti na zemljo.

Adolf M., Celje:

Taki smo mi!

Ako bi bil pesnik, bi vsemu svetu zapel novo mogočno himno slovenske katoliške mladine; ker pa nisem, naj napišem vsaj par vrstic.

Še lansko leto, če je kdo stopil v slovenske katoliške društvene dvorane ob raznih prireditvah, se je prepričal o resničnosti Boštetelevih besed, ki jih je napisal v imenu nas mladih:

»V nas plapola
požar do neba,
v nas vre kri
mladih dni!«

Vem, trdo je bilo delo na polju katoliške prosvete, mnogo žrtev je zahtevalo. Pa slovenska katoliška mladina je pod vodstvom svojih požrtovalnih dušnih pastirjev premagala vse ovire

v veliki izberi pri
ANT. MACUN, Maribor, Gosposka 10.

ka, a kljub temu se je lopovoma posrečilo, da sta neopaženo posvarila prijatelja v aeroplanu, da z zasnovanim načrtom ni povsem v redu. Letalo ni pristalo, ampak je samo križarilo nad poljem v bližini kaznilnice. Pilota sta celo streljala na paznika, eden je bil težko ranjen, drugi je odgovarjal napadalca s strelji. Strelji so alarmirali stražo v jetnišnici, ki je začela obstreljevati letalo iz strojnice in ga je tudi zadela. Po zadetih je moral aeroplan pristati na travniku. Oba pilota sta bila težko ranjena. Eden od njiju je umrl pri prevozu v bolnico. Druga

Oče ji ni bil povedal, zakaj se je bil zadnjičkrat vrnil iz mesta s praznimi rokami. Toda stari Urši je bil zaupal, in kaj bi bila ta mogla prikriti svoji oboževani Emi, katero je bila odgojila? Svečana obljuba, da bo molčala, ni pomagala nič.

Torej je Ema vedela za vročo ljubezen, ki jo je nosil v srcu mladi Jelšnikar do nje.

Strašno!

Ničesar drugega ni vedela o njem ko to, da je tih, zelo izobražen človek. Njegov obraz je bil poduhovljen, njegove roke majhne in nežne, njegove oči lepe in žalostne, čelo visoko in jasno. Moral je biti plemenit človek. Toda da bi se poročila z njim?

V romanih je večkrat zapisano, da se je tu in tam žrtvovala hči, ko se je odrekla svoji ljubezni in vzela bogatega snubca ter tako rešila svojo družino.

Gotovo je, da to niso le izmišljeni slučajji. Koliko zakonov pa je bilo sklenjenih iz resnične ljubezni? Koliko iz družabnih ozirov, ker se je zdelo tako primerno? Koliko iz stiske?

Emi pa je bilo jasno, da bi ne mogla naložiti na svoje rame take žrtve. Prodati sama sebe ne bi mogla, tudi ne za ceno očetovega življenja, še celo pa ne, če bi moralo iti v nič premoženje. Vsa njena čista narava se je upirala temu z grozo, ki ji je šibila kolena; njeno hrepenenje je bilo na potu k tistemu, ki si ga je bila izbrala, ki je v tem trenutku v belem plašču stal na kliniki pri bolniku.

Kaj ji je bil pisal v zadnjem pismu?

»Želji, da postanem zdravnik specialist, sem se moral odreči. Trajalo bi predolgo in predrago je; ne bi mogli izdržati. Ko prejmem potrdilo o praksi, bom iskal, kje bi se naselil, najrajši v majhnem kraju z okolico, kjer bi bilo kaj za služka. Živeti bova morala zelo skromno, toda živela bova srečno. Dokler bova skupaj, ne moreva biti nesrečna. In hišo si postavim, kamor se bodo lahko zatekli naši nesrečneži, če bo treba in če sami zase ne bodo mogli živeti: moja mati, tvoj oče, toda, Ema, tudi moj oče, ko pride iz ječe.«

To pismo je bila pokazala svojemu očetu.

In tako v teku let temeljito preobrazila matjuško Slovenijo v gospodarskem in prosvetnem oziru. Mnogo je v Sloveniji raznih zadrug, nešteto ljudskih knjižnic, pa tudi res dobrih ljudskih gledaliških umetnikov in tudi pisateljev ne manjka. Vse to je sad katoliške prosvete. Pa tudi v telesno-vzgojnem oziru je bil uspeh velik. Ali mar niso bili katoliški slovenski fantje tisti, ki so nam prinesli iz tujine znak zmage: kip maratonskega tekača?

In kako je sedaj? Saj sami veste, da je nehvaležnost plačilo sveta! O tem smo se prepričali letos v februarju.

Toda kljub vsem neprilikom in težavam hočemo tudi v bodoče z žilavo vztrajnostjo delati po geslu: »Bog in narod!« Slovenska katoliška mladina! Čeprav težko občutiš vso težavo razmer, vendar ne kloni glave! Saj pravi pesnik Boštele:

»Saj junak pač živi
zato, da trpi,
da smeh igra mu v očeh,
če tudi boli.«

In, ali ne pravi Prešern: »Vremena bodo se zjasnila!«? Pogumno torej pokažimo, da smo še slovenski, še katoliški! Delajmo v dobrobit matere Slovenije. Jasen bodi naš pogled v bodočnost! Nikjer ne zatajimo Slomška, Mahnič, Kreka in Jegliča! Njih duh naj nas vodi, da bomo praktični katoličani, vrli Slovenci in Jugoslovani!

Bog živi!

*

Sv. Barbara v Slov. goricah. Na praznik Vnebohoda, to je dne 25. maja, priredi naše prostovoljno gasilno društvo v društveni dvorani velezanimivo igr »Guzaj« v petih dejanjih. Ker je ta igra res lepa ter jo bodo igralci tudi dobro izvajali, so vabljeni vsi domačini in sosedje od blizu in daleč! — Gasilno društvo.

Kapela. V nedeljo dne 21. t. m. pride na izlet semkaj cerkveni pevski zbor iz Veržeja. Ob tej priliki bo priredil v župni cerkvi koncert duhovnih pesmi. Na to prireditve se vas opozarja, ker bo nudila velik glasbeni užitek.

Sicer ste ta zbor že imeli priliko slišati lansko leto, toda to naj ne moti nikogar, ker bo na letošnjem koncertu izvajal popolnoma nov program, kakor je razvidno iz plakatov. Omenimo pa tudi, da se je zbor še bolj izpopolnil in tehnično izšolal. Koncert se začne točno ob pol štirih popoldne. Vstopnine ni; v kritje potroškov se bodo prosili prostovoljni prispevki. Pridite tudi okoličani, zlasti bratski pevski zbori! Na veselo svideneji!

Polzela. Kmalu bo obletnica usodapolne noči, ki jo je doživela romarska cerkev na gori Oljki. Le požrtvovalnosti župljanov, tudi sosednjih župnij, predvsem pa gradbenemu odboru, se imamo zahvaliti, da se je cerkev pokrila ter da so se oltarji in zvonovi postavili na svoje mesto. Resnica je, da gre trda za denar, gotovo pa je tudi, da je še mnogo popravila pri cerkvi. Posebno zvonika glasno prosita usmiljena srca, da pripomorejo, da dobita primerno streho. Saj nas veliki zvon že na vse zgoraj jutraj vabi k molitvi, da počastimo z angelovim pozdravom njo, ki je kraljica maja. Zato priredi dekliška Marijina družba na Polzeli majniško proslavo v prid

cerkve na gori Oljki. Spored bo sledeč: predgovor in igrokaz »Slehnika«, nato deklamacije posamezno in v zboru pred kipom Brezmadežne. Pri tej majniški proslavi, ki se bo vršila na Vnebohodu Gospodov dne 25. t. m., ob treh popoldne v Prosvetnem domu, bo pel domači cerkveni pevski zbor. Preplačila se hvaležno sprejemajo. Predprodaja vstopnic v gostilni Cizej. Vljudno vabi odbor.

Št. Ilj pri Velenju. Cerkveni pevski zbor bo vprizoril v nedeljo dne 21. maja, ob treh popoldan »Slehnika« v posojilnični dvorani. Zanimiva in podučna igra je povsod žela vsesplošno pohvalo. Vabimo vse prijatelje lepih iger za prihodnjo nedeljo v Št. Ilj!

Št. Andraž pri Velenju. Katoliško prosvetno društvo v Št. Andražu pri Velenju ponovi v nedeljo dne 21. maja igro »Guzaj« ob treh popoldne v Društvenem domu. Vse prijatelje društva vljudno vabi odbor.

Dol pri Hrastniku. Naš kraj je prav daleč, zato pa tudi malokdaj pošlje kako poročilo o svojem dejanju in nehanju v svet. Da pa ne bi kdo mislil, da se je ohladila naša ljubezen do dela, vam poročamo, kako se tuka

Kamelske dirke v bližini piramid v Egiptu.

Njegovo nagubano čelo je prebledelo. Vedela je, kaj je vstalo za tem čelom moža, ki je bil vedno živel gosposko. Upokojenec pri vaškem zdravniku! Da bi živel s kmetico, ki je bila izdelana do smrti? Da bi živel z odpuščenim kaznjencem, pa naj je bil že kriv ali ne?

Tak naj bi bil konec njegovega življenja?

Ne!

Revolver. Poslednja rešitev!

Ema je bila pobožna. Njena rajnica mati, katero je iskala sedaj s svojimi vernimi mislimi v tih, blaženi deželi, ji je vcepila globoko v srce, da poslednja rešitev ne sme biti revolver, temveč da je poslednje pribežališče usmiljeni Bog. —

Ob robu gozda si je zasopla odpočila.

Srce ji je bilo preburno; sedla je na parobek.

Ali je bila bojazljiva? Ali ni čutila nobene ljubezni, je bila sebična? Ali se ne bi mogla žrtvovati, kakor se je žrtvovalo že toliko žena pred njo? Ali bi se ne uvrstila v množico tistih mučenic, ki so hodile v življenju s sklonjeno, trpečo glavo, nad katero je vendar tiho žarel svetniški soj? Ali ne bi hotela rešiti svojega očeta?

Ne, ni hotela.

Kajti ni mogla.

Bilo ji je jasno. V njenem srcu je vladal veliki zakon čistobe in zvestobe.

In tako se je moralo dovršiti vse, moralo je priti, česar ni bilo mogoče preprečiti več.

Uhogi oče!

»Oh, oprostite! Nisem se nadejal...«

Ema se je močno prestrašila. Pred njo je stal tisti, pred katerim je bila ravnokar zbežala v smrtnih stiskah svojega ženskega čuvstva — Ludovik Jelšnikar.

»Oprostite,« je jecljal in držal klobuk v roki.

»Že grem.«

Okrenil se je.

Dalje sledi.

Nov vozni red

veljaven od 15. maja 1933

se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. —
Cena Din. 2.—.

ranjenca so zaslišali in njegova izpoved je izpopolnila sliko o zelo drznem, a ponesrečenem osvobodilnem napadu.

Mala oznanila.

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda D 1.20. Najmanjša cena za oglas je 8 D. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znakah. — Upravništvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za 2 Din za odgovor.

Upravništvo.

Inserirajte!

giblamo. Celo zimo smo se prav pridno gibali na polju prosvete, zvečine na odru v lastnem društvenem domu. Kar naenkrat so prerezali žile, da da bil motor, ki nas je gibal in vabil k delu, vnaprej neuporabljiv in nesposoben. Pa smo uporabili mirujoči motor, naj on poganja življenje v naših vrstah. »Slehernik« mora med ljudi! To je bil naš sklep in nezlomljiva volja. Prav resno smo se lotili dokaj težke vprizoritve, toda sovražnik se je zbal religioznega »Slehernika«, je skočil in napad in ga zadržal. Praznik sv. Jožefa ni smel biti kronan s tako prireditvijo po volji maloštevilnih nepristašev katoliškega delovanja, zato smo ga preložili na 26. marc. Nabito polna dvorana ni mogla sprejeti preštevilnih gledalcev. Igrali so igralci nad vse pričakovanje dobro, pokazali so, da razumejo nuditi tudi globoke duševne vrednote, želi so viharno odobravanje. Dvorana se je morala naslednje nedelje še enkrat odpreti za ponavljanje »Slehernika«. Tudi tokrat je bil obisk časten, čeravno je ob času odhoda od doma dež marsikoga splašil in zadržal doma. S tem nismo dela končali. Svojo pozornost smo obrnili na dobroznanega »Guzaja«, naštudirali ga in stopili z njim 30. aprila pred silno radovedno in težko pričakujoče občinstvo, ki je do zadnjega napolnilo dvorano. Želja je, da bi ga ponovili, a mi gremo naprej, da podamo nekaj izvirnega, moralno dobrega in vzgojnega. To pa je dekliška trofejanska igra »Prisegam«, polna humorja in resnih prizorov nalašč za naše moralno suhe čase. Igrala jo bodo dekleta 21. t. m. V vsem zasledujemo namen »krščanske šole«, ki pa je nekaterniki ne vidijo radi ter ji delajo vse mogoče ovire, če je že ne morejo zatreti. Pa tudi fantje se vežbajo v svojem »šramlu«. Neustrašeno so stopili pred občinstvo ob »Guzaju« ter želi navdušeno priznanje za svoj prvi nastop. Mi smo mladi in nam se hoče v teh resnih časih smotrenega dela za dvig in okrepitev verskomornalnega prebujanja. Iz naroda za blagor naroda gredo naše težnje! Pozdravljeni! = »Krščanska šola.«

Zlati zaklad iz francoske revolucije.

Med svetovno vojno je bil potopljen od nemške podmornice angleški parnik »Egipt«, ki je prevažal bogat zaklad zlata. Sedaj po vojni so na dno morja pogreznjeno zlato z velikim trudom dvignili in rešili. Dviganje zlatega zaklada iz potopljenega »Egipta« je bila zelo dobra šola za nadaljna dvigalna dela. Na raznih krajih ob evropski obali so sedaj na delu potapljaške ladje, da bi izrgale morskemu dnu ogromne zaklade, katere so pogoltnili valovi tekom stoletij vsled ponesrečenj ali ob priliki pomorskih bitk. Pri Vigo na Španskem se trudijo potapljači, da bi izsledili v španski nasledstveni vojni od Angležev potopljeno prevozno ladjo, ki je imela na krovu vojni zaklad francoskega brodograja. Ob izlivu francoske reke Seine iščejo francosko, leta 1790 potopljeno ladjo »Telemaque«. Na ladji so bili od francoskega kralja Ludvika XVI. oteti milijoni in znamenita ovratnica iz biserov, ki je bila last francoske med revolucijo obglavljene kraljice Marije Antoinette.

Na Silvestrovo 1789 sta se pripravljali v francoski lukij Rouen dve ladji

na odhod. Naenkrat pa se je pojavilo v pristanišču oboroženo krdelo, kateremu je načeloval policijski komisar. Revolucijska oblast v Parizu je bila izdala povelje, da mora odposlana četa za vsako ceno preprečiti odhod obeh jadrnic. Posadko prve ladje so revolucionarji presenetili in proglasili tovor za plen francoske republike.

Drugi jadrnici »Telemaque« pa je uspelo, da je razpela jadra in ušla v temno noč. Dva dni po pobegu jo je zalotil silovit vihar ob izlivu reke Seine v morje, jo pognal ob skalovje, da se je popolnoma razbila in se potopila z moštvom in blagovno vsebino.

Na Angleškem je pričakovalo 35 najbogatejših francoskih prognancev zastonj cele tedne na prihod zakladov,

Sv. Barbara v Slov. goricah. Ob sv. misijonu se je ustanovilo Apostolstvo mož in fantov, res lepo jih je bilo gledati prvo nedeljo maja ko so v močnih vrstah pristopili k mizi Gospodovi. — Občina Korena bo letos zemeljska dela na cesti dokončala. Res veliko in težko delo, ki ga vrši ta občina, bo izgotovljeno kljub raznim težkočam, intrigam bo šla lepa cesta po sredini občine. Tisti ljudje, kateri bi morali to akcijo podpirati, jo še skušajo zavlačevati, ljudje ki so v občini tako 15 let gospodarili, da so kvakale žabe po cestah, jih seveda vsak napredek boli. Upanje je, da takšni kratkovidneži ne bodo imeli po novem občinskem zakonu več besede v občinski samoupravi. = V Spodnji Koreni, župnija Sv. Martin, bo dne 23. julija vesel dogodek. Ta dan bo daroval prvo sv. mašo v šmartinski cerkvi č. g. novomašnik Franjo Pečar, korenski rojak. Mlademu božjemu namestniku daj Bog obilo sreče in blagoslova na njegovi poti v dobrobit našega milega slovenskega naroda!

Sv. Ana v Slov. goricah. V celi župniji se vršijo priprave, da bo lepa slovesnost posvečenja zvonov in sv. birne kolikor mogoče svečana in vesela. Župnijski odbor Katoliške akcije je delo podrobno organiziral. Da se tudi na duši pripravimo za prihod sv. Duha, se bo obhajala evharistična tridnevnička kot priprava za sv. birmo v dnevih 25., 26. in 27. maja t. l., to je na Vnebohod, petek in soboto. Tridnevničko bo vodil preč. p. Ladislav, kapucin iz Ptujja. Vsi se bomo tridnevničke udeležili z navdušenjem, da bodo naša srca tem bolj pripravna in dovzetna za darove in milosti sv. Duha.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Letošnje leto je umrlo v naši župniji že do sedaj več ljudi, kakor prejšnja leta celo leto. Če bo šlo to tako naprej, bomo imeli na koncu leta veliko več smrtnih slučajev kot pa rojstev. Zadnji je umrl znani vinski prekupčevalec F. Mulec iz Oseka. Pripeljal je vino v Maribor in pri spravljanju polnega sode v neko vinsko klet ga je poln sod podrli in težko poškodoval tako, da je par ur pozneje umrl. Pokopan je bil na pobeškem pokopališču v Mariboru. Naj mu bo zemljica lahka! = Istočasno bi se kmalu zgodila druga smrtna nesreča. Posestnik Kodar in posestniški sin Janez Majcenič sta peljala po klanecu v Zg. Porčiču proti posestniku Inkretu težko naložen voz listja, Na-

katere bi naj bila otela razbita barka preko kanala.

Mnogo pozneje so zvedeli iz francoskih kraljevih zapiskov, da je zaupal francoski kralj Ludvik XVI. pretežno večino svojega zasebnega premoženja kapitanu jadrnice »Telemaque«. Šlo je v tem slučaju za 25 milijonov v zlatih novcih, za francoski kronski zaklad in za že omenjeno kraljičino ovratnico. Celotni potopljeni tovor je cenjen na 80 milijonov frankov.

Vsi tekom desetletij za dvig te ladje storjeni poskusi so bili brezuspešni. Zadnje dni so se lotili dvigalnega dela z najmodernejšimi in že uspešno preiskušeni potapljaškimi sredstvi in pripomočki. Ostanke ladje so na debelo preplavljeni s peskom in je radi tega iskanje tako težavno.

enkrat pa se je ob klanecu vdrla zemlja pod nogami Majceniča, ki je z zemljo vred zdrknil pod voz. Ko ga je na prsni koš že močno pritisnilo, pri čemer je zadobil težje notranje poškodbe. Le previdnosti božji in hladnokrvnosti Kodra, ki je konje hitro ustavil, se je treba zahvaliti, da se ni pripetila še težja nesreča. Upamo in želimo, da bo Majcenič kmalu okreval. = Kakor druga leta, so tudi letos kljub slabemu vremenu prišle Florijanove procesije iz sosednjih župnij. Tudi tokrat so po vrsti v cerkvi nastopili posamezni pevski zbori, da pokažejo, kaj da zmorejo. In res, vsi zbori so svojo nalogo častno rešili. Na novo sta se postavila šentlenarški in ruđerški zbor, pa tudi ta dva sta se prav dobro odrezala. = Naša romarska cerkev se pomlaja. Zidarji prav pridno popravljajo na zunanjsčini cerkve, in ako ne bo vreme preveč nagajalo, bo naša cerkev za letošnjo birmo prav okusno in svatovsko prenovljena.

Rače. Dne 8. maja jutraj ob dveh je preminul po vsem Dravskem polju znan in povesod priljubljen kamnosek g. Franc Koban. Pokojni je bil vzoren družinski oče in vzoren gospodar. Tudi kot veren katoličan je bil poznan med svojimi znanci. Ze celo pomlad je čutil v sebi kal smrti in nekako sluteč bližnji konec večkrat govoril ljubljeni ženi, da bo letos moral umreti. Vedel je, da je bolezen, ki je ni izdal nikomur, in ki ga je zadnja leta razjedala, dozorela in z njo tudi sam. Pa je prišla pljučnica, dva dni je ležal, tretji dan pa z Bogom spravljen izdihnil. Trpljenje sta mu lajšala g. dr. Trnovski, zdravnik iz Poljčan, in dr. Marinič, zdravnik iz Maribora. Zapuščica žena in šest nepreskrbljenih otrok. Bodi mu zemljica lahka, žalujočim ostalim naše globoko sočalje!

Hajdina pri Ptujju. V petek dne 12. t. m. je plat zvozna naznanil požar. Pogorelo je vse poslopje s pohištvom in obleko posestnika Marka Cestnik na Spodnji Hajdini. Cestnikova žena in njene dve sestri so dobile močne opekline. Pri rešilnem delu si je ožgal lase Gusti Hojnik iz Podvinca, ki je bil takrat na Hajdini. Večer je zanetil požar na zraven stoječem štolčevem gospodarskem poslopiju. Ogenj je bil podtaknjen. = Prošli petek je nastal požar pri Francu in Jerčki Zajšek. Ogorek od slabo ugašene cigare se je vnel v žepu, ko je sukinja visela v omari. Ogenj so domači takoj opazili ter ga zadušili. Vendar je zgorela omara in vsa obleka. Škode je 3000 Din. Obleka in omara ni bila zavarovana.

Gornja Radgona. Naša mladina se zelo giblje in napreduje; dekleta so lepo proslavila materin dan, igrala lepo igro »Večna mladost